[2019] 14 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 156

ਐੱਨ. ਮੋਹਨ

ਬਨਾਮ

ਆਰ. ਮਧੂ

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8898)

ਨਵੰਬਰ 21,2019

[ਆਰ. ਭਾਨੂਮਥੀ, ਏ. ਐੱਸ. ਬੋਪੰਨਾ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਰਾਏ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਜਾਂ IX, r. 13 ਅਤੇ s. 96(2) – ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ Rs.45,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕਥਿਤ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। 5 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 276 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ। IX, r. 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ-ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਪੀ. ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ-ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਪੀ. ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਯੂ/ਓ. IX, ਆਰ. 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ., ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ: ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। 96(2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਹੈ-ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ-ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। 96(2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਨੇ ਇੱਕਪਾਸੜ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਯੂ/ਜਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। IX, ਆਰ. 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। 25,00,000-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ-ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ-ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। 20,00,000-ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਜਿਸ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਵਿਕਲਪ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼, ਬੇਸ਼ਕ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਫੋਰਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਪਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14] [165-G-H; 166-A-B]

2. ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਅਪਣਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਲਾਜ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹੇਗਾ। ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15] [166-ਬੀ-ਈ] 3. ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ

ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 16] [166-ਐੱਫ-ਜੀ]

4. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 98,500/- ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ 2015 ਦਾ ਓ. ਐੱਸ. <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮਨੀ ਸੂਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 09.10.2015 'ਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 2016 ਦੀ EP No.95 ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 276 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ 2016 ਦਾ ਆਈ. ਏ. <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਤ੍ਰਿਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ 2015 ਦੇ ਓ. ਐੱਸ. <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਿਰੁਚਿਰਾਪਲ੍ਲੀ ਵਿਖੇ ਏ. ਡੀ. ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ 09.10.2015 ਉੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਰੂਰ ਵਿਖੇ 2016 ਦੇ ਸੀ. ਸੀ. No.240 ਵਿੱਚ 29.07.2016 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 276 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 04.01.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਅਤੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 17] [166-G-H; 167-A-C]

5. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 276 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ 270 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਹੀ ਆਧਾਰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 18] [167-D-E]

6. ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਦਾਇਰ

ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। 25,00,000-ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 13.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਰਕਮ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੈ। 25,00,000-ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ f ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ Rs.20,00,000/- ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19] [167-G-H; 168-A-B]

ਭੀਵਚੰਦਰ ਸ਼ੰਕਰ ਮੋਰੇ ਬਨਾਮ ਬਾਲੂ ਗੰਗਾਰਾਮ ਮੋਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 387; ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਅਰਚਨਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2005) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 787: [2004] 6 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1104; ਨੀਰਜਾ ਰੀਅਲਟਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਜੰਗਲੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) (2018) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 649 : [2018] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 359-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2019) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 387 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 6

[2004] 6 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1104 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਪੈਰਾ 11

[2018] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 359 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 12

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ: 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8898। ਸੀ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਦੁਰਾਈ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮਿਤੀ <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਏ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ 2017 ਦਾ (ਐੱਮ. ਡੀ.) ਨੰਬਰ 6566 (ਐਮ. ਡੀ.) ਨੰ. 2017 ਦਾ SR.27805।

ਵੀ. ਸਿੰਗਨ, ਕੇ. ਕੁਮਾਰ, ਐੱਸ. ਮਹਿੰਦਰਨ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਜੈਅੰਤ ਮੁਥਰਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸੀ. ਕੇ. ਸਾਸੀ, ਨਯਨਤਾਰਾ ਰਾਏ, ਅਬਦੁੱਲਾ ਐੱਨ., ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਰ. ਭਾਨੂਮਥੀ, ਜੇ. 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 2017 ਦੇ ਏ. ਐੱਸ. (ਐੱਮ. ਡੀ.) ਐੱਸ. ਆਰ. ਨੰਬਰ 27805 ਵਿੱਚ 2017 ਦੇ ਸੀ. ਐੱਮ. ਪੀ. (ਐੱਮ. ਡੀ.) <ਆਈ. ਡੀ. 4 ਵਿੱਚ ਮਦੁਰੈ ਬੈਂਚ ਵਿਖੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2015 ਦੇ ਓ. ਐੱਸ. <ਆਈ. ਡੀ.

2 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

3. ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹ ਅਤੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 10.01.2015 ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ Rs.45,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ Rs.45,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 18 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋ ਪੋਸਟ-ਡੇਟਿਡ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇੱਕ Rs.25,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ Rs.20,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੈੱਕ 10.03.2015 ਉੱਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਦਰਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਤਿਰੂਚਿਰਾਪੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2015 ਦਾ ਓ. ਐੱਸ. <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 09.10.2015 ਉੱਤੇ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਕਾਰਵਾਈਆਂਃ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 276 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ 2015 ਦੇ ਓ. ਐੱਸ. <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ 2016 ਦਾ ਆਈ. ਏ. No.327 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਕਥਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਤ੍ਰਿਚੀ ਵਿਖੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ 09.10.2015' ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਨਵਰੀ, 2014 ਤੋਂ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਈ. ਡੀ. 3 ਉੱਤੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 2015 ਦੇ ਓ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 276 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ 2016 ਦੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 04.01.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2017 (ਐੱਨ. ਪੀ. ਡੀ.) ਦੇ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. (ਐੱਮ. ਡੀ.) No.257 ਵਜੋਂ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ

ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 2017 (ਐੱਨ. ਪੀ. ਡੀ.) ਦੇ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. (ਐੱਮ. ਡੀ.) 08.02.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 2017 ਦੀ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) No.9829 ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 07.04.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਏ. ਐੱਸ. (ਐੱਮ. ਡੀ.) ਐੱਸ. ਆਰ. ਨੰ. ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ। 27805 ਸਾਲ 2017: - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ 2017 ਦੀ ਏਐੱਸ (ਐੱਮਡੀ) ਐੱਸਆਰ ਨੰਬਰ 27805 ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2015 ਦੇ ਓਐੱਸ No.76 ਮਿਤੀ 09.10.2015 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 2017 ਦੀ ਸੀਐੱਮਪੀ (ਐੱਮਡੀ) No.6566 ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਹੀ ਅਧਾਰ ਉਠਾਏ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਮਨ ਤ੍ਰਿਚੀ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਰ ਨਾਲ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐੱਸ. ਮਹਿੰਦਰਨ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਵੀ. ਸਿੰਗਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਤ੍ਰਿਚੀ ਪਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬਦਲਵੀਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਭੀਮਚੰਦਰ ਸ਼ੰਕਰ ਮੋਰੇ ਬਨਾਮ ਬਾਲੂ ਗੰਗਾਰਾਮ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 6 SCC 387.

7. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਮੁਥਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਤਹਿਤ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

8. ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨਃ -

(i) ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 09.10.2015 ਦੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ?

((2) ਕੀ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ?

9. ਜਦੋਂ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕੋਲ ਦੋ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦੇ ਹਨ-(ਏ) ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; (ਬੀ) ਧਾਰਾ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ।

10. ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਕਪਾਸੜ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

11. ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਅਰਚਨਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2005) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 787, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ -

ਸੋਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (2004) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 385 ਅਤੇ ਚੰਦਰਵਤੀ ਪੀ. ਕੇ. ਬਨਾਮ ਸੀ. ਕੇ. ਸਾਜੀ (2004) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 734) .....

38. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਖਰੇਵੇਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗੈਰ-ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਕੇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਉਸ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਚੌਧਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਨਾਲ ਜੁੜੀ "ਵਿਆਖਿਆ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਣੀ ਚੌਧਰੀ (1982) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 596, ਪੀ. ਕਿਰਨ ਕੁਮਾਰ (2002) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 161 ਅਤੇ ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਸਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਨਾਲਾਲ ਜੈਸਵਾਲ (2005) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 436 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ। "

12. ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ-ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ., ਨੀਰਜਾ ਰੀਅਲਟਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੀਏ ਜੰਗਲੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ)

ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ (2018) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 649, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾਃ - "17. ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਲ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨਃ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਉਪਾਅ ਆਦੇਸ਼ 43 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ (2005) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 787 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। , ਸਹਿਕਾਰਤਾ (2008) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 663, ਅਤੇ ਮਹੇਸ਼ ਯਾਦਵ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (2009) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 205 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ। ....."

[ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ]

13. ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਨੂ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਭਿਵਚੰਦਰ ਸ਼ੰਕਰ ਮੋਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰਃ -

"11. ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 9 ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਜੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

12. ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਨੂ ਵਿੱਚ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਅਰਚਨਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2005) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 787, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ

ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪੈਰਾ (36) ਅਤੇ (38) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ -

36. ... ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। (ਦੀਪਲ ਦੇਖੋ ਗਿਰੀਸ਼ਭਾਈ ਸੋਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (2004) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 385 ਅਤੇ ਚੰਦਰਵਤੀ ਪੀ. ਕੇ. ਵੀ. ਸੀ. ਕੇ. ਸਾਜੀ (2004) 3 ਐਸਸੀਸੀ 734.)

.....”

14. ਜਿਸ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਵਿਕਲਪ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼, ਬੇਸ਼ਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚਤਮ ਮੰਚ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਓ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਪਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

15. ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਅਪਣਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਲਾਜ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹੇਗਾ। ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੇਰੀ

ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

16. ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 13 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ।

17. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 98,500/- ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ 2015 ਦਾ ਓ. ਐੱਸ. <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮਨੀ ਸੂਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 09.10.2015 'ਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 2016 ਦੀ EP No.95 ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਏ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2016 ਦਾ ਆਈ. ਏ. ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 276 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਕਥਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਤ੍ਰਿਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ 2015 ਦੇ ਓ. ਐੱਸ. <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਿਰੁਚਿਰਾਪਲ੍ਲੀ ਵਿਖੇ ਏ. ਡੀ. ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ 09.10.2015 ਉੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਰੂਰ ਵਿਖੇ 2016 ਦੇ ਸੀ. ਸੀ. No.240 ਵਿੱਚ 29.07.2016 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 276 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 04.01.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਅਤੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 18. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 276 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ 270 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ

ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਹੀ ਅਧਾਰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 19. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨਕਦ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੰਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੋਸਟ-ਡੇਟ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਹੈਂਡ ਲੋਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ <ID3,00,000/- ਦੇ ਉਧਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਇੱਕ <ID2,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ <ID1,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ IX ਨਿਯਮ 13 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 13.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ Rs.25,00,000/- ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। Rs.25,00,000/- ਦੀ ਕਥਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ Rs.20,00,000/- ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

20. ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 546 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ-ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਤਿਰੂਚਿਰਾਪੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2015 ਦੇ ਓ. ਐੱਸ. No.76 ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ <ਆਈ. ਡੀ. 3 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ' ਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 1, 00, 000/- ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਸਵੈ-ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕ੍ਰਿਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। Rs.20,00,000/- ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਅਤੇ Rs.25,00,000/- ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। 2017 ਦੇ ਏ. ਐੱਸ. (ਐੱਮ. ਡੀ.) ਐੱਸ. ਆਰ. ਨੰਬਰ 27805 ਵਿੱਚ 2017 ਦੇ ਸੀ. ਐੱਮ. ਪੀ. (ਐੱਮ. ਡੀ.) <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਦੁਰੈ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਫਾਈਲ ਉੱਤੇ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨ. ਆਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate